

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 2036/2013 af C.J., tysk statsborger, om at indstille tørvegravning

1. Sammendrag

Andrageren mener, at tørvegravning bør forbydes, blandt andet fordi det begrænser det tilgængelige habitat for en række dyre- og plantearter og dermed skader biodiversiteten. Andrageren mener også, at tørvegravning er et alvorligt miljøproblem, fordi det frigiver store mængder kuldioxid. Andrageren anmoder Europa-Parlamentet om at indstille denne praksis.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 7. august 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Kommissionen og en række internationale fora har anerkendt risikoen for, at tørvemoser frigiver store mængder af drivhusgasser, når de drænes og graves op.

Det Mellemlstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC) retningslinjer¹ viser, at emissionsfaktoren i forbindelse med dette problem er meget høj. FAO² nævner, at "tørvemoser og organisk jordbund kun dækker 3 % af jordens landområder, men indeholder

¹http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gpplulucf/gpplulucf_files/Chp3/App_3a3_Wetlands.pdf and http://www.ipcc.ch/meetings/session37/Doc_8b_Rev_2_Accepted_Report_Wetlands.pdf

² <http://www.fao.org/docrep/015/an762e/an762e.pdf>

30 % af kulstofindholdet i jorden (Parish o.a., 2008: Drænedede tørvemoser, som udgør 0,3 % jordens landområder, frigiver næsten 6 % af de globale CO₂-emissioner (Joosten, 2009a)).

IPCC's retningslinjer fastlægger endvidere et regnskabssystem og grundlaget for udregning af kulstofstrømme i forbindelse med tørvemoser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 529/2013/EU af 21. maj 2013 om regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og oplysninger om handlingsplaner, der vedrører disse aktiviteter¹.

Hvad angår dyrkede tørvemoser (græsarealer og dyrket agerjord), fastlægger den fælles landbrugspolitik god praksis med hensyn til landbrug og miljø, som skal overholdes for at sikre en bæredygtig forvaltning af alle typer jord, herunder tørvemoseområder.

Det er imidlertid medlemsstaterne, der fastlægger detaljerne i de foranstaltninger, som træffes med henblik på at sikre de gode forhold, hvad angår landbrug og miljø, som der henvises til i artikel 94 i Europa-Parlamentets forordning nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik².

Økonomisk støtte til beskyttelse og genvædning af tørvemoser ydes gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) for perioden 2014-2020 og gennem programmet for miljø og klimainsats (Life) 2014-2020. Det er op til medlemsstaterne, som for øjeblikket forbereder deres ESIF-programmer, at beslutte, hvorvidt de vil udarbejde og gennemføre EU-finansierede foranstaltninger til beskyttelse af tørvemoser. Den fælles overvågnings- og evalueringsramme for disse programmer indeholder imidlertid ikke en specifik indikator, der tillader en systematisk indsamling af oplysninger om beskyttelse eller genoprettelse af tørvemoser i forbindelse med disse operationelle programmer, idet denne type foranstaltninger er omfattet af bredere tematiske kategorier.

Tørvemoser, som er en del af Natura 2000-nettet under habitatdirektivet³, skal bevares, eller, hvor det er passende, genoprettes til en gunstig bevaringsstatus. Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for Natura 2000-områdets forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, som eksempelvis industriel tørvegravning, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for "tørvemoser"⁴.

Konklusion

Tørvemoser kan ganske vist være en kilde til udslip, når de ikke beskyttes og forvaltes ordentligt, men de udgør blot en meget lille procentdel af det samlede landareal i EU. EU har anerkendt denne risiko gennem en række retsakter, hvis gennemførelse er underlagt den nationale lovgivnings- og beslutningsproces.

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D0529&from=da>

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=en>

³ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:DA:PDF>

⁴ Habitat-typerne 7110 til 7320 ifølge habitatdirektivets bilag I.

